

Jugosławja-siostrzyca Polski: Członkowie akademickiego chóru jugosłowiańskiego „Obilic”, który odbywa obecnie po Polsce tournée artystyczne, witany wszędzie entuzjastycznie. — W pośrodku siedzi prezes „Obilicu” prof. uniwersytetu Djaje. Po jego prawej stronie dyrygent Opery belgradzkiej i chóru Matacič. Milłi goście przybyli dnia 31 marca do Krakowa.

„Živio Jugoslavija“

Na powitanie jugosłowiańskich gości.

Członkowie jugosłowiańskiego chóru akademickiego „Obilic” z Belgradu po blisko trzytygodniowym tournée w Polsce, zawitali w dniu 31. marca w mury prastarego grodu łagielonów, aby podzielić się z nami najcenniejszym dorobkiem duszy swego ludu: pieśnią narodową. Naród jugosłowiański w historii swej przeżywał momenty wzniosłe potęgi i rozwoju i straszne, kilkaset lat

trwające, okresy niewoli i najcięższego ucisku. W ciężkich tych chwilach wykuwała dusza ludu przez gusta guślarzy największy skarb ku turalny serbski: serbskie narodowe pieśni. Przy nich urodził się młody Serb, w ich atmosferze hartował swą duszę w młodości, z nią na ustach szedł na uparty bój i przy jej melodji ginał za swą niešťczęśliwą Ojczyznę. Dzisiaj, gdy z pożogi wojny światowej, wyłoniła się zarówno dla Jugosławii jak i Polski wolność i niepodległość, pieśń ta brzmi jak fanfara tryumfu i zwycięstwa.

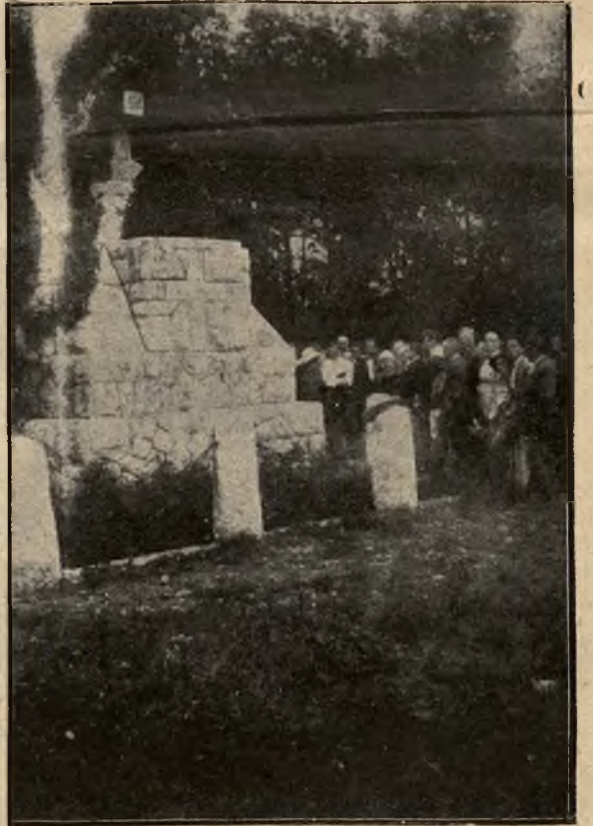
— Miłych gości, którzy wszędzie w Polsce byli przedmiotem gorących owacji, spotkało również w Krakowie nadzwyczaj serdeczne przyjęcie, tembardziej, że wśród uczestników wycieczki znajduje się jeden z najzarliwszych przyjaciół Polski na terenie belgradzkim prof. uniwersytetu Dr. Vulič.

Do entuzjastycznego przyjęcia miłych gości przyłącza się również redakcja „Nowości Ilustrowanych” witając braci Słowian okrzykiem „Živio Jugoslavija”.

Z królestwa

S. H. S.

1) Brama pałacu króla Aleksandra w Belgradzie. 2) Kopuła minaretu w Sarajewie. 3) Mogiła nieznanego żołnierza na górze Awai pod Belgradem.

Ostatnie wydarzenia w Jugosławii: rozjątrzenie partyjne, częste zmiany rządów, walki polityczne w łonie skupstnicy i wykrycie wpływów Rosji na wewnętrzne sprawy państwa, wszystko to ścigało na siebie powszechnie uwagę Europy.

Trudności osiągnięcia wewnętrznej konsolidacji i konflikty parlamentarne — są w Jugosławii bardziej widoczne i długotrwałe, ponieważ potęgują je głębokie przeciwieństwa kulturalne (języki, tradycje), religijne i narodowe zachodzące między Kroatami, Serbami i Słoweńcami.

Różnorodność warunków klimatycznych: klimat łagodny śródziemnomorski nad Adriatykiem, suchy gorący w głąbi pasm górskich na Bałkanie, niedostępność i zamknięcie w dolinach (Macedonia, Serbia), pozatem, że skazały one ludność zdala od morza osiadłą na gospodarstwo ogrodowe i leśne, sprzyjały także powstaniu licznych narzeczy i odrębności lokalnych.

Z królestwa S. H. S.: Dziewczęta bośnięskie w narodowych kostjumach.

Trzy religie: katolicka (Kroaci i Słoweńcy), prawosławie (Serbja) i islam (900.000 muzułmanów w Bośni i Hercegowinie) przyniosły każda inny światopogląd i pogłębiły różnice szczepowe i narodowe.

Na tym tle łatwiej zrozumiemy ostatnie wydarzenia polityczne w Jugosławii. Z partji politycznych cieszy się największą popuarnością (na obszarze dawnej Serbji przede wszystkim) narodowe radykalne stronnictwo Pasicza „tygrysa bałkańskiego”. Wielkim dalej wpływem cieszyło się dotąd republikańskie stronnictwo chłopskie chorwackie Radicza.

Poza tymi ugrupowaniami głównymi do mniejszych należały: zbliżona do Pasicza demokratyczna grupa Serba Pribiczewicza, demokratyczna grupa ostatniego premiera i ministra rządu Kroaty Dawidowicza, stronnictwo muzułmańskie dra Spaho, słoweńskie klerykalne Koroszeza, macedońskie rewo-